

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Oto Kubeše a soudkyň Mgr. Kateřiny Boudníkové a JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D. ve věci

žalobkyně:

L [redacted] s.r.o., IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Ladislavem Košťálem
sídlem Na Riviére 123, 270 24 Zbečno

proti
žalované:

Městské lesy Rakovník, spol. s r.o., IČO 25056878
sídlem Na Sekyře 166, 269 01 Rakovník
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Černým
sídlem Vysoká 92, 269 01 Rakovník

o zaplacení 194 114 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 7. 7. 2021, č. j. 5 C 200/2019 – 187

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 22 990 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem uvedeným v záhlaví soud prvního stupně zamítl žalobu, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 194 114 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 40 323 Kč od 1. 10. 2019 do zaplacení a zákonným úrokem z prodlení ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

10 % ročně z částky 153 791 Kč od 29. 10. 2019 do zaplacení (výrok I.). Dalším výrokem (II.) uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 114 950 Kč k rukám zástupce žalované JUDr. Jiřího Černého, advokáta, do tří dnů od právní moci rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání žalobkyně. V odvolání namítá, že soud prvního stupně žalobu zamítl poté, co na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala, že právní předchůdkyně žalobkyně, Z [redacted] s [redacted] C [redacted] s. r. o. (dále též „ZS C [redacted]“), uplatnila nárok na náhradu škody způsobené zvěří na polních plodinách do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla, tedy v prekluzivní lhůtě vyplývající z ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti. Soudu lze přisvědčit, že jediným provedeným důkazem, z něhož lze usuzovat, zda ZS C [redacted] uplatnila nárok na náhradu škody ve lhůtě vyplývající z ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti je výpověď svědkyně Ing. M [redacted] K [redacted]. Žalobkyně ovšem v žádném případě nesouhlasí s tím, jakým způsobem soud výpověď této svědkyně hodnotí. Důvody, které soud vedou k označení výpovědi této svědkyně jako nevěrohodné, jsou zástupné, nezohledňují konkrétní okolnosti dané věci a jsou až diskriminující. Pokud jde o žalobkyni uvedenou diskriminaci ze strany soudu v rámci hodnocení důkazů, soud potlačuje z řízení zcela nepochybně vzešlý fakt, že ZS C [redacted] je typickou rodinnou farmou, ve které pracují manželé Ing. M [redacted] K [redacted] a Ing. M [redacted] K [redacted] a jejich syn M [redacted] K [redacted] mladší. Práce ve prospěch ZS C [redacted] je předmětem obživy manželů K [redacted] a jejich syna M [redacted] K [redacted] mladšího. Je přitom zcela přirozené, že předstoupili-li M [redacted] K [redacted] mladší a Ing. M [redacted] K [redacted] před soud jako svědci, samozřejmě věděli, co je předmětem řízení, čeho se řízení týká, a byli schopni vyjmenovat lokality, v nichž k poškození zemědělských plodin došlo, mimo jiné i proto, že k žádné další obdobné škodě od té doby nedošlo. To, že M [redacted] K [redacted] mladší a Ing. M [redacted] K [redacted] byli schopni označit lokality, kde k poškození polních plodin došlo, logicky vyplývá z toho, že 10. 10. 2018 byli oba na místě samém a je důkazem jejich úzké sepatosti s fungováním rodinného závodu a nikoliv výrazem jakési předem předpřipravené společné výpovědi, jak se snaží necitlivě podsouvat soud. Interpretovat svědecké výpovědi M [redacted] K [redacted] a Ing. M [redacted] K [redacted] jako nevěrohodné z tak formálního důvodu, jakým je jejich vztah k ZS C [redacted], zřejmý z veřejně přístupných zdrojů a potlačovat současně fakt, že ZS C [redacted] je rodinným závodem, v němž oba pracují, je nedůvodné a v rámci hodnocení důkazů provedeného soudem vyznívá zcela prvoplánově. Stejně tak působí prvoplánově, jakým způsobem soud vyhledává údajné rozpory mezi výpověďmi svědků M [redacted] K [redacted] ml. a Ing. M [redacted] K [redacted]. Výslech M [redacted] K [redacted] ml. byl prioritně navrhován k tomu, aby osvědčil, že dne 10. 10. 2018 byla škoda zjištěna a aby osvědčil průběh sklizně v následujícím roce, nikoliv již k tomu, aby popisoval průběh kontrol porostu zemědělských plodin. Naproti tomu úlohou Ing. M [redacted] K [redacted], jako pomocného agronoma, je provádět kontroly porostů zemědělských plodin pravidelně jedenkrát týdně. Shledávání rozporů mezi výpověďmi těchto svědků na konto toho, že svědek M [redacted] K [redacted] ml. uvedl, že kontroly byly prováděny jízdou v automobilu po polních cestách a na pole se zajíždělo kolejovým rádkem v případě, že se kontrolující osobě něco nezdálo, zatímco Ing. M [redacted] K [redacted] uváděla, že kontrola probíhá jízdou v poli v kolejovém rádku, je zcela neudržitelné. Stejně tak, je-li soudem akcentováno, že z výpovědi svědka M [redacted] K [redacted] ml. mělo vyplynout, že z kontrol zemědělských pozemků je pořizována fotografická dokumentace nebo nějaký zápis, přičemž svědkyně Ing. M [redacted] K [redacted] jednoznačně uvedla, že z pravidelných kontrol se dokumentace neprovádí a provádí se pouze záznam o použitých přípravcích, tak není-li na zemědělských plodinách zjištěna při kontrolách žádná škoda, která by byla způsobena zvěří, není třeba takovýto obvyklý stav dokumentovat. Význam zadokumentovat vznik škody nabývá smyslu teprve ve chvíli, kdy ke škodě způsobené zvěří na polních plodinách dojde. Výpověď svědkyně Ing. M [redacted] K [redacted] je třeba hodnotit jako zcela věrohodnou, svědkyně spontánně a bez snahy vypovídat ve prospěch žalobkyně či její právní předchůdkyně zcela věrohodně vypověděla, jaké skutečnosti ona sama zjistila a jaký byl obvyklý běh věcí, pokud jde o provádění kontrol porostů zemědělských plodin. Je faktem, že tato svědkyně má blízký vztah k žalobkyni i její právní předchůdkyni ale tato skutečnost nemůže být interpretována

v neprospěch žalobkyně. V dané věci bylo prokázáno, že právní předchůdkyní žalobkyně, společností ZS C██████████, byla škoda způsobená zvěří na porostech polních plodin zjištěna dne 10. 10. 2018, když týden předtím, tedy dne 3. 10. 2018 při obhlídce pozemků prováděné Ing. M██████████ K██████████, poškození porostů polních plodin zjištěno nebylo. Aby žalobkyně identifikovala, kdy zcela konkrétně v intervalu od 3. 10. 2018 do 10. 10. 2018 k poškození zemědělských plodin došlo, není rozhodné a je obtížné vysledovat konkrétní pohyb zvěře pohybující se převážně v nočních hodinách. Podstatné je, že právní předchůdkyně žalobkyně škody zjistila právě v tomto časovém intervalu a nárok na náhradu škody uplatnila podáním ze dne 15. 10. 2018. I kdyby tedy ke škodě došlo hned prvního dne předcházejícího kontrole provedené Ing. M██████████ K██████████ dne 10. 10. 2018, tedy dne 3. 10. 2018, lhůta dvaceti dnů ode dne, kdy škoda vznikla, by uplynula nejdříve dne 23. 10. 2018. Dne 19. 10. 2018, tedy ještě před uplynutím uvedené dvacetidenní lhůty, účastníci o škodě jednali, i konání tohoto jednání hodlala žalobkyně prokazovat výpovědí Ing. M██████████ K██████████ a Ing. J██████████ D██████████. Žalobkyně tak navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V doplnění odvolání žalobkyně uvedla, že soud nedokázal rozlišit a vyvodit rozhodující rozdíly mezi běžnými provozními kontrolami porostů a kontrolou ve složení Ing. D██████████, Ing. K██████████, Ing. K██████████ a K██████████ ml., která měla za cíl dne 10. 10. 2018 zdokumentovat rozsah škod zjištěných při běžné provozní kontrole. Pokud soud prvního stupně neprovedl výsledky Ing. M██████████ K██████████ a Ing. J██████████ D██████████, jednatelů žalobkyně, tak pochybil, Ing. J██████████ D██████████ je osobou, která první zaznamenala pohyby zvěře (divokých prasat) v lokalitě ██████████ a upozornila na důležitost častějších kontrol. Jiné důkazy a jiní svědci, než navržený, nemůžou dobu vzniku škodní události či její prvotní rozsah prokázat. Pokud soud prvního stupně zpochybňuje důvěryhodnost svědka K██████████ ml., zcela opomíjí, že tento svědek má ve firmě jinou funkci než agronomickou, jeho hlavní pracovní náplní je starost o strojní mechanizaci a chmel, do rostlinné výroby přijde málo. Žalobkyně z proběhlého dokazování, výsledků svědků, zcela jasně ohraničila termín vzniku škody, ty vznikly v době od 3. 10. 2018 do 10. 10. 2018. Jelikož žalobkyně uplatnila škodu dopisem ze dne 15. 10. 2018, tj. 12 dní po možném vzniku škody, je zcela zřejmé, že lhůta dvaceti dnů od vzniku škody překročena nebyla. Z výpovědi svědkyně Ing. K██████████ lze zcela jasně dovodit, kdy škoda vznikla.

3. Žalovaná se k podanému odvolání vyjádřila s tím, že zákon o myslivosti konstatuje, že žalovat a nárokovat lze jen škodu ve lhůtě dvaceti dnů od vzniku škody a nikoliv ve lhůtě dvaceti dnů od jejího zjištění. V žalobě chybí základní věc, tj. tvrzení a důkaz, kdy škoda vznikla a pokud to žalobkyně ani netvrdí, potom k tomu nemohl být poskytnut objektivní důkaz. Soud prvního stupně konstatoval, že jediné důkazy byly výpovědi rodinných účastníků, na kterých se zjevně domlouvali, ty byly účelové a manipulativní. Na pánském WC v budově soudu konaná porada rodiny K██████████ se konala z důvodu, že jednatel žalobkyně Ing. K██████████, při jednání přítomný, viděl, jak se výsledky jeho rodiny bortí a potřeboval je instruovat. Označení funkce pomocný agronom v rodinné firmě u Ing. K██████████ je používáno jen proto, aby mohlo být odůvodněno, proč si udělala rodinnou vycházku na pole, aby jako mohla být vůbec svědkem, když praxe je zcela jiná. Jako pomocná agronomka se přítom svědkyně Ing. K██████████ zmiňuje neurčitě o tom, kdy byl jaký stav pole ale její syn, který to má v popisu práce, o tom nic neví. Pokud je hovořeno o jakémsi zápise z jednání, tak bylo uvedeno, že tento si pořídil Ing. K██████████ sám dle vlastní interpretace a žalovaná jej odmítla akceptovat a podepsat. Žalovaná tak navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.
4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v intencích ustanovení § 212 věta první o. s. ř. v celém rozsahu dle ustanovení § 212a odst. 1, 5, 6 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
5. Z obsahu spisu má odvolací soud zjištěno, že žalobou podanou k soudu prvního stupně dne 23. 10. 2019, se právní předchůdkyně žalobkyně, Z██████████ s ██████████ C██████████ s. r. o., IČO ██████████ (dále opět též „ZS C██████████“) domáhala po žalované zaplacení částky 392 716 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

s 10 % úrokem z prodlení z částky 238 925 Kč od 1. 10. 2019 do zaplacení a z částky 153 791 Kč od 29. 10. 2019 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobu odůvodnila tím, že žalovaná je uživatelem honitby, do které patří zemědělské pozemky tvořící díly půdních bloků (DPB) [redacted] a [redacted] v katastrálním území [redacted] a [redacted] a [redacted] v katastrálním území [redacted]. Dne 10. 10. 2018 právní předchůdkyně žalobkyně zjistila, že na těchto pozemcích došlo ke škodě na polních plodinách, konkrétně na pšenici ozimé a řepce ozimé. Tato škoda byla způsobena zvěří, a to prasetem divokým. Dopisem ze dne 15. 10. 2018 žalobkyně žalovanou o vzniku škody informovala a u žalované škodu uplatnila, následně po sklizni plodin žalobkyně škodu vyčíslila celkem na částku 392 716 Kč a žalovanou předžalobní výzvou ze dne 30. 9. 2019 vyzvala k úhradě. Vzhledem k tomu, že žalovaná žalobkyni požadovanou částku odmítla uhradit, té nezbývá, než se svých nároků domoci soudní cestou.

6. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby, když žalobkyně neprokázala okamžik vzniku škody, její rozsah ani odpovědnost žalované za vzniklou škodu. Ta mohla vzniknout i jiným způsobem, např. působením hrabošů, klimatickými podmínkami či nevhodným způsobem setby.
7. Při jednání konaném před soudem prvního stupně dne 18. 12. 2019 vzala právní předchůdkyně žalobkyně žalobu co do částky 198 602 Kč spolu s příslušenstvím částečně zpět, neboť z vypracovaného znaleckého posudku Ing. Jiřím Kožmínem, znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady pozemků a porostů, ze dne 8. 12. 2019, zjistila, že škoda na řepce ozimé činila 40 323 Kč a nikoliv 238 925 Kč, pokud pak tento znalecký posudek stanovil škodu na pšenici vyšší, tak tu žalobkyně ponechala v původní uplatněné výši 153 791 Kč. Usnesením ze dne 3. 2. 2020, č. j. 5 C 200/2019 – 76 proto v rozsahu zpětvzetí soud prvního stupně řízení zastavil.
8. Dne 18. 12. 2019 vstoupila do řízení na stranu žalující jako vedlejší účastník společnost A [redacted] spol. s r. o., IČO [redacted], ta dne 11. 3. 2021 soudu oznámila, že z řízení vystupuje.
9. Dne 15. 2. 2021, pod č. j. 5 C 200/2019 – 145, vydal soud prvního stupně usnesení, kterým připustil, aby do řízení namísto dosavadní žalobkyně vstoupila současná žalobkyně, které právní předchůdkyně žalobkyně postoupila svou pohledávku za žalovanou.
10. V řízení před soudem prvního stupně bylo zjištěno, že právní předchůdkyně žalobkyně dopisem ze dne 15. 10. 2018 adresovaným žalované požadovala po žalované náhradu škody způsobené zvěří na honebních pozemcích v katastru obce [redacted] a v katastru obce [redacted], když tato škoda měla být způsobena poškozením zemědělských kultur pšenice ozimé a řepky ozimé, přičemž škoda byla zjištěna dne 10. 10. 2018 při pravidelné obchůzce těchto zemědělských kultur. V dopisu právní předchůdkyně žalobkyně uvedla, že do termínu prohlídky 10. 10. 2018 šlo pouze o průchody zvěře porosty, které způsobily jen pošlapání porostu, což v této fázi nezpůsobilo žádné škody. Identifikací stop zanechaných zvěří na povrchu půdy bylo potvrzeno, že škodu způsobila černá zvěř – prase divoké, a to zejména rytím půdy a požerem. Způsobenou škodu právní předchůdkyně žalobkyně vyčíslila celkem na částku 364 526 Kč, tento dopis byl žalované odeslán dne 15. 10. 2018.
11. Z dopisu právní předchůdkyně žalobkyně ze dne 31. 7. 2019, doručeného dne 1. 8. 2019 žalované včetně příloh, soud prvního stupně zjistil, že sklizeň řepky ozimé proběhla ve dnech 18. 7. 2019 – 24. 7. 2019, způsobená škoda zjištěná dne 10. 10. 2018 byla vyčíslena na této plodině částkou 238 925 Kč, škoda vznikla na DPB 2201 v katastrálním území [redacted] na poli označeném jako [redacted].
12. Z dopisu právní předchůdkyně žalobkyně ze dne 29. 8. 2019, doručeného žalované téhož dne, soud prvního stupně zjistil, že tímto dopisem uplatnila žalobkyně u žalované nárok na náhradu škody způsobené zvěří na honebních pozemcích DPB [redacted] označeném jako [redacted], [redacted] označeném jako [redacted] a [redacted] označeném jako [redacted], vše v katastrálním území [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

██████████, když tato škoda zjištěná dne 10. 10. 2018 na pšenici ozimé byla vyčíslena částkou 153 791 Kč. Sklizeň byla ukončena 14. 8. 2019.

13. Ze znaleckého posudku ze dne 8. 12. 2019, vypracovaného Ing. Jiřím Kožmínem, znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhody porostů, soud prvního stupně zjistil, že znalec měl provést dle tohoto znaleckého posudku prohlídku na místě samém dne 18. 4. 2019. Dle závěrů znalce škoda na posuzovaných porostech na DPB 1301 v katastrálním území ██████████ v případě pšenice činí 81 531 Kč, na DPB 5008/5 v katastrálním území ██████████ v případě pšenice činí 86 053 Kč a na DPB 2201 v katastrálním území ██████████ v případě řepky činí 40 323 Kč. Z deníku vážení soud prvního stupně zjistil, že sklizeň v lokalitě ██████████ probíhala dne 24. 7. 2019, v lokalitě ██████████ od 25. 7. 2019 do 14. 8. 2019 a lokalitě ██████████ od 24. 7. 2019 do 14. 8. 2019.
14. Z mapování zemědělských ploch prováděného společností S ██████████ s. r. o. soud zjistil, že právní předchůdkyně žalobkyně nechala touto společností zmapovat poškozené plochy lokalit s tím, že mapování proběhlo dne 16. 4. 2019.
15. Z výpovědi svědka M ██████████ K ██████████ mladšího, syna jednatele žalobkyně, Ing. M ██████████ K ██████████, soud prvního stupně zjistil, že pole obhospodařovaná právní předchůdkyní žalobkyně jsou jednou za měsíc kontrolována, kontroluje se stav porostu, kontrolu provádí ten, kdo má čas, tato kontrola probíhá z automobilu projíždějícího po polních cestách, tam, kde se zjistí poškození, se zastaví a na poškození se jde podívat zblízka. Při kontrolách svědek dokumentaci zjištěného stavu neprovádí, tu provádí Ing. K ██████████ a Ing. D ██████████. Zpravidla se jedná o fotodokumentaci či zápis. Na začátku října 2018 bylo zjištěno značné poškození černou zvěří v lokalitě ██████████, ██████████. To, že škoda byla způsobena černou zvěří, tedy prasaty, bylo poznat ze způsobu rytí a zanechání stop. Kontroly se účastnil on, Ing. D ██████████, Ing. K ██████████ a Ing. K ██████████. Před kontrolou byl svědek naposledy v lokalitách, které jsou předmětem řízení, asi na konci září. Lokalita ██████████ byla před říjnem 2018 v podstatě nepoškozena, v říjnu ale byla poškozena docela dost, na přesná místa, kde prasata plodiny v této lokalitě poškodila, si svědek již nevzpomněl. V lokalitě ██████████ svědek zaznamenal též značné poškození a překvapilo ho, že prasata poškodila plodiny i v blízkosti vsi. Rovněž lokalita ██████████ byla dle svědka značně poškozená, při montáži pachových ohradníků po proběhlé kontrole svědek na poli prasata i zahlédl. V roce 2019 se účastnil sklizně pšenice, na poškozených lokalitách zaznamenal z jiných zvířat přítomnost srnek a zajíců, hraboše nikoliv. Jakým způsobem v předmětných lokalitách probíhala orba před setbou, si svědek nevzpomněl.
16. Svědkyně Ing. M ██████████ K ██████████, manželka jednatele žalobkyně Ing. M ██████████ K ██████████, vypověděla, že porosty kontroluje jednou za týden. Při kontrole polí se střídají, jejich kontrolu vykonává ona, Ing. K ██████████ a svědek K ██████████ ml. Interval kontroly je závislý na době setí, kontrola probíhá jízdou v automobilu v kolejovém řádku, přičemž porost se kontroluje každý řádek, ob řádek či ob tři řádky dle sklonu terénu. Při pravidelných kontrolách se dokumentace stavu plodin neprovádí, z kontroly existuje pouze záznam o použitých přípravcích. Dne 10. 10. 2018 svědkyně při kontrole s Ing. K ██████████, svědkem K ██████████ ml. a Ing. D ██████████ na porostech zjistila poškození, které se na porostech při kontrole týden předtím, kdy porosty kontrolovala ona sama, nevyskytovalo. Konkrétně v lokalitě ██████████ bylo poškození v menší míře. Poškození dále zaznamenala v lokalitě ██████████, ██████████ a ██████████, největší poškození bylo v lokalitě ██████████. Sama svědkyně prasata i viděla, kdy to již bylo, nedokázala přesně určit, hraboše v předmětných lokalitách nikdy nepozorovala. Ve všech poškozených lokalitách byla druhý, třetí, čtvrtý den a jejich stav se nezměnil.
17. Ze smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 29. 9. 2020 soud prvního stupně zjistil, že právní předchůdkyně žalobkyně postoupila pohledávku za žalovanou ve výši 194 114 Kč s příslušenstvím, představující její nárok na náhradu škody způsobené zvěří na polních plodinách na žalobkyni.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

18. Z dopisu ze dne 30. 9. 2019 soud prvního stupně zjistil, že jím advokát právní předchůdkyně žalobkyně vyzval žalovanou k náhradě škody způsobené zvěří ve výši 392 716 Kč, kterou uplatnil podáním ze dne 15. 10. 2018, do 9. 10. 2019. Z dopisu ze dne 9. 10. 2019 bylo soudem prvního stupně zjištěno, že advokát žalované uplatněný nárok na náhradu škody odmítl.
19. Soud prvního stupně pak provedl též další důkazy, jako např. dodací list přípravku WILDGRANIX a fakturu prostředku Hukinol, ze kterých však nezjistil žádné skutečnosti rozhodné pro posouzení věci.
20. Poté, co soud prvního stupně zhodnotil, že účastnické výpovědi jednatelů žalobkyně Ing. M. [redacted] K. [redacted] a Ing. J. [redacted] D. [redacted] nejsou způsobilé prokázat rozhodující skutečnosti, kdy ke škodě došlo, s ohledem na absenci konkrétních tvrzení, věc po právní stránce posoudil dle ustanovení § 55 zákona č. 449/2001 Sb., v platném znění. Dospěl k závěru, že žalobkyni se nepodařilo prokázat, kdy škoda, v tomto řízení uplatněná, skutečně vznikla, a to, že tato škoda byla právní předchůdkyní žalobkyně u žalované uplatněna do dvaceti dnů ode dne vzniku škody. Jediným způsobilým důkazem, který byl v řízení navržen a proveden k prokázání toho, že právní předchůdkyně žalobkyně dodržela dvacetidenní prekluzivní lhůtu zakotvenou v ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., v platném znění, byla svědecká výpověď Ing. M. [redacted] K. [redacted], ta však byla zhodnocena jako nevěrohodná. Z tohoto důvodu soud prvního stupně žalobu zamítl.
21. Pokud jde o zjištěný skutkový stav, tak odvolací soud odkazuje na důkazy provedené v řízení před soudem prvního stupně, popsané v odůvodnění napadeného rozsudku.
22. Odvolací soud pro úplnost doplnil dokazování podacím lístkem ze dne 15. 10. 2018, ze kterého zjistil, že právní předchůdkyně žalobkyně svůj nárok na náhradu škody způsobené zvěří na honebních pozemcích v celkové výši 364 526 Kč uplatnila dopisem ze dne 15. 10. 2018, podaným k poštovní přepravě téhož dne.
23. Jako důkaz je pak třeba též zhodnotit zápis z jednání ve věci uplatnění nároku na náhradu škody způsobené na honebních pozemcích, na kterých hospodaří ZS [redacted] v katastru [redacted] a [redacted] pod správou [redacted], spol. s r. o., které se konalo dne 19. 10. 2018 za přítomnosti zástupců právní předchůdkyně žalobkyně a žalované. Tento zápis z jednání je podepsán Ing. M. [redacted] K. [redacted] a Ing. J. [redacted] D. [redacted]. U osoby Ing. J. [redacted] I. [redacted], který byl na tomto jednání přítomen za žalovanou, podpis chybí, tato osoba jej odmítla podepsat. V závěru zápisu z jednání je zachycen text, že žalovaná škodu neuznává.
24. Pokud pak jde o žalobkyní požadovanou škodu po žalované ve stádiu před vyhlášením rozsudku v částce 194 114 Kč na jistinu, tak ta se v současné době sestává ze škody, která měla vzniknout na pšenici ozimé na DPB 5008/5 v katastrálním území [redacted] (pole [redacted]) a současně též na této plodině na DPB 1301 v katastrálním území [redacted] na poli označeném jako [redacted] a to v celkové výši 153 791 Kč (ve znaleckém posudku ze dne 8. 12. 2019 je na této plodině vyčíslena škoda vyšší - 167 584 Kč) a na řepce ozimé na DPB 2201 v katastrálním území [redacted] na poli označeném jako [redacted] ve výši 40 323 Kč.
25. Zatímco v dopise ze dne 31. 7. 2019, kterým právní předchůdkyně žalobkyně uplatnila u žalované nárok na náhradu škody způsobené zvěří, na porostu řepky ozimé je jako pole poškozené zvěří označeno pole [redacted] DPB 2201, katastrální území [redacted], tak v případě uplatnění nároku na náhradu škody dopisem ze dne 29. 8. 2019, kterým právní předchůdkyně žalobkyně uplatnila nárok na náhradu škody na pšenici ozimé, se z pozemků, na kterých v současné době žalobkyně uplatňuje svůj nárok na náhradu škody, objevuje pouze pozemek 5008/5 v katastrálním území [redacted], tj. pole nazvané jako [redacted], přičemž DPB 1301 v katastrálním území [redacted], který je ve znaleckém posudku popsán též jako poškozený a kdy se jedná o pole nazvané jako [redacted], je označen jako nepoškozený.

26. Již toto je jeden z rozporů, na který je třeba upozornit, když původně v dopise ze dne 15. 10. 2018, kterým právní předchůdkyně žalobkyně uplatnila u žalované nárok na náhradu škody způsobené na honebních pozemcích, bylo původně označeno celkem 7 DPB, na nichž měla být škoda na polních plodinách u uživatele honitby, tj. žalované, uplatněna. V tomto původně uplatněném nároku na náhradu škody jsou uvedeny všechny tři DPB, na nichž mělo dojít k poškození polních plodin, a to 5008/5, 2201 a 1301.
27. S ohledem na právní posouzení věci soudem prvního stupně, tak i odvolací soud posuzoval otázku, zda právní předchůdkyně žalobkyně své nároky na náhradu škody způsobené zvěří uplatnila v zákonných lhůtách tak, jak zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v platném znění upravuje.
28. Dle ustanovení § 55 odst. 1 tohoto zákona nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený u uživatele honitby uplatnit a) u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla, b) u škod na lesních pozemcích a na lesních porostech vzniklých v období od 1. července předcházejícího roku do 30. června běžného roku do 20 dnů od uplynutí uvedeného období.
29. Dle ustanovení § 55 odst. 2 zákona současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody. Na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, ji poškozený vyčíslí do 15 dnů po provedené sklizni.
30. Dle ustanovení § 55 odst. 3 zákona poškozený a uživatel honitby se mají o náhradě škody způsobené zvěří dohodnout. Pokud uživatel honitby nenahradí škodu do 60 dnů ode dne, kdy poškozený uplatnil svůj nárok a vyčíslil výši škody nebo ve stejné lhůtě neuzavřel s poškozeným písemnou dohodu o náhradě této škody, může poškozený ve lhůtě 3 měsíců uplatnit svůj nárok na náhradu škody u soudu.
31. Dle ustanovení § 55 odst. 4 zákona nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyl-li poškozený uplatněn ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 až 3. Spory z dohody uzavřené podle odstavce 3 rozhoduje soud.
32. Z těchto ustanovení vyplývá, že u polních plodin se uplatňuje nárok celkem ve třech časových etapách, chce-li být poškozený v uplatnění svého nároku úspěšný, musí ve stanovených lhůtách dodržet předepsaný postup.
33. V první řadě je poškozený v předepsané lhůtě 20 dnů nucen uplatnit u uživatele honitby požadavek na nahrazení škody. Tato fáze má notificační charakter, slouží k ověření mechanismu vzniku škody a k závěru, zda je vůbec dán základ odpovědnosti. Proto je i tento úkon třeba doplnit o vyčíslení náhrady škody, v tomto úkonu musí poškozený sdělit charakter utrpěné újmy a její výši.
34. Lhůta uvedená v ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., stanovená v délce 20 dnů, je lhůtou prekluzivní, přičemž její běh počíná ode dne, kdy vznikla škoda, kdy tedy nastala škodná událost.
35. Jak dovozuje judikatura (rozsudek NS ČR sp. zn. 25 Cdo 972/2012) ohledně počátku běhu 20 denní prekluzivní lhůty, je třeba ne zcela jasnou dikci zákona vyložit tak, že vznikem škody se zde míní škodná událost, tedy každé jednotlivé zjiitelné a doložitelné škodlivé působení zvěře na zemědělské pozemky, polní plodiny a zemědělské porosty, od níž počíná běžet lhůta k uplatnění nároku u uživatele honitby. Zákon zde vychází z předpokladu, že vlastník či uživatel obhospodařující zemědělský pozemek, stav svých výpěstků průběžně sleduje (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/03) a vyžaduje tak od něj, aby v relativně krátké prekluzivní lhůtě odpovědnou osobu na vzniklou škodu a svůj zájem požadovat její náhradu, upozornil. Tím je sledován jak cíl preventivní, tedy možnost zákroku proti zvětšování škody, tak reparační, kterým je včasné zajištění důkazních prostředků prokazujících původ a rozsah škody. Rozhodující přitom

je, že prekluzivní lhůta má objektivní charakter, její počátek se odvíjí od objektivně dané okolností, již je zaznamenatelné, škodlivé působení zvěře na pozemky či porosty, tedy škodná událost vyvolávající škodu. Prekluzivní lhůta se tak neodvíjí od okamžiku, kdy poškozený skutečně nepříznivý následek zjistil a kdy vyšel najevo.

36. Právní předchůdkyně žalobkyně v podané žalobě dne 23. 10. 2019 neuvedla konkrétní okamžik, kdy mělo ke škodě dojít, uvedla pouze datum 10. 10. 2018, jako okamžik, kdy škodu zjistila. Toto skutkové tvrzení tak z pohledu ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., nebylo pro posouzení běhu 20 denní prekluzivní lhůty relevantní.
37. Vzhledem k tomu, že tvrzení o tom, kdy mělo dojít ke vzniku škody způsobené zvěří, původní poškozená žalobkyně v žalobě neuvedla, byla soudem prvního stupně správně dle ustanovení § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. při jednání konaném u soudu prvního stupně dne 18. 12. 2019 poučena, aby v určené lhůtě uvedla, kdy k poškození plodin mělo dojít a kdy tedy nastala škodná událost a současně byla poškozená vyzvána k označení důkazů k prokázání svých tvrzení.
38. Na to právní předchůdkyně žalobkyně reagovala podáním doručeným soudem prvního stupně dne 7. 1. 2020, ve kterém uvedla, že provádí pravidelné obchůzky osetých pozemků, patřících do honiteb v intervalu jednoho týdne až 10 dnů, zopakovala, že poškození porostů pšenice ozimé a řepky ozimé zjistila při obchůzce dne 10. 10. 2018 s tím, že této obchůzce měli být přítomni Ing. M. K. ml., Ing. J. D. M. K. ml. a Ing. M. K. Všichni ti byli navrženi k výslechu jako svědci, neboť měli na polích divoká prasata i vidět.
39. Při jednání konaném u soudu prvního stupně dne 24. 5. 2021 byl nejprve jako svědek vyslechnut M. K. ml., následně po čtvrt hodinové přestávce Ing. M. K.
40. Pokud jde o hodnocení svědecké výpovědi svědka M. K. ml., tak z jeho výpovědi nelze zjistit, kdy ke škodě způsobené zvěří mělo dojít, kdy konkrétně, tedy v který den či dny, měly být dotčené zemědělské pozemky oseté polními plodinami poškozeny. Svědek pouze uvedl, že v oblastech, které popsal jako , byl někdy naposledy před říjnem 2018, a to možná na konci září, současně však uvedl, že si tím není jistý. Výpověď svědka M. K. tak počátek běhu 20 denní prekluzivní lhůty neprokazuje.
41. Jediným z provedených důkazů, který se konkrétně vyjadřuje k tomu, kdy ke škodě způsobené zvěří mělo na dotčených pozemcích dojít, což ve svém odvolání výslovně potvrzuje i žalobkyně, je výpověď svědkyně Ing. M. K. Ta totiž uvedla, že to byla ona, kdo prováděl kontrolu lokalit , a že na porostech před datem 10. 10. 2018, kdy byla škoda zjištěna, byla týden předtím. Současně uvedla, že není hlavním agronomem ale je pouze agronomem pomocným a že se nedá říci, kdo konkrétně provádí kontroly jednotlivých oblastí, je to různé.
42. Soud prvního stupně tuto výpověď svědkyně Ing. M. K. zhodnotil jako nevěrohodnou, když ona popsal odlišně průběh kontrol jednotlivých polí, než jak tuto kontrolu před ní popsal slyšený svědek Ing. M. K. Zatímco dle tohoto svědka se kontroly prováděly jízdou v automobilu po polních cestách a na pole se zajíždělo kolovým řádkem v případě, kdy se kontrolující osobě něco nezdálo, tak svědkyně Ing. M. K. uvedla, že kontrola probíhala jízdou v kolovém řádku s tím, že se porost kontroloval ob řádek nebo každý řádek nebo ob tři řádky. Záleželo přitom na tom, jak je porost vysoký a jaký je zde sklon terénu, aby bylo všude vidět.
43. Současně soud prvního stupně dospěl k závěru, že věrohodnost svědkyně Ing. M. K. je snižována i tím, že tato svědkyně, aniž by byla seznámena soudem, co je předmětem řízení, přesně věděla, čeho se řízení týká a sama byla schopna vyjmenovat v řízení řešené lokality. Současně byla tato věrohodnost svědkyně snížena i jejím blízkým vztahem k jednateli žalobkyně Ing. M. K. a k právní předchůdkyni žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

44. Pokud jde o rozpor ve výpovědích M[redacted] K[redacted] ml. a Ing. M[redacted] K[redacted], tak ty odvolací soud nehodnotí jako zcela zásadní, je obvyklé, že kontrola na jednotlivých porostech se provádí způsobem odpovídajícím tomu, jaký je vzrůst jednotlivých porostů, tedy v konkrétní věci pšenice ozimé a řepky ozimé.
45. Co se týká znalosti věci, tak zde však odvolací soud musí poznamenat, že v řízení po určitou dobu od 18. 12. 2019 do 11. 3. 2021 vystupovala společností A[redacted] spol. s r. o., IČO [redacted], jejíž byla a je slyšená svědkyně Ing. M[redacted] K[redacted] jednatelkou. Tato společnost vystupovala jako vedlejší účastník na straně žalující, a proto jí byl nepochybně obsah spisu současně znám. To samozřejmě svědeckou výpověď Ing. M[redacted] K[redacted] určitým způsobem znevěrohodňuje, tato svědkyně nepochybně svou výpověď přizpůsobila jí známému obsahu soudního spisu.
46. Současně odvolací soud souhlasí s hodnocením výpovědi Ing. M[redacted] K[redacted] z hlediska její věrohodnosti z pohledu toho, že i tato svědkyně je na výsledku sporu zainteresována, a to právě z toho důvodu, že je jednatelkou společnosti A[redacted] spol. s r. o., tato společnost je většinovým spoluvlastníkem ZS [redacted], právní předchůdkyně žalobkyně, a to z 80 % a současně je spoluvlastníkem současné žalobkyně, a to z 50 %.
47. Zásadně je však věrohodnost této svědkyně snižována tím, co se událo při soudním jednání konaném před soudem prvního stupně dne 24. 5. 2021.
48. V době přerušení tohoto jednání, po výslechu svědka M[redacted] K[redacted] ml., se Ing. M[redacted] K[redacted] s ním, stejně jako s oběma jednatelem žalobkyně, měla sejít v prostorách WC na Okresním soudu v Rakovníku, což ona sama poté, co tato skutečnost byla soudem sdělena advokátem žalované, ani nepopřela. Pouze se k tomu vyjádřila tak, že se na umývárnu musela s manželem (Ing. M[redacted] K[redacted] jednatelem žalobkyně) a se svým synem (vyslechnutým svědkem M[redacted] K[redacted] ml.) domluvit na tom, co bude dál, protože je sezona a syn po výslechu odjížděl pryč.
49. Takovéto jednání svědkyně Ing. M[redacted] K[redacted], stejně jako ostatních zúčastněných osob, je skutečně zarážející, když ti se společně v neveřejných prostorách stýkají a před výslechem Ing. M[redacted] K[redacted] spolu komunikují.
50. Lze si přitom skutečně představit jiné vhodnější místo, na kterém se bude svědkyně domlouvat s dalšími dotčenými osobami tohoto setkání na pokračování zemědělských prací u žalobkyně, než je to umývárna u WC na Okresním soudu v Rakovníku.
51. Z tohoto pohledu je pak výpověď svědkyně Ing. M[redacted] K[redacted] i ve vztahu k otázce toho, kdy konkrétně měla škoda na dotčených zemědělských pozemcích, osetých polních plodinách, skutečně vzniknout, naprosto bezcenná, její údaj o tom, že na škodu dotčených polí a porostech před datem 10. 10. 2018 byla týden předtím, není věrohodný.
52. Tato svědkyně před svou svědeckou výpovědí nepochybně byla seznámena se stavem řízení a mohla tak být i instruována k tomu, jak má vypovídat, jiný důvod schůzky dotčených osob v době přerušeného soudního jednání nemůže být v podstatě dán.
53. Jestliže tedy ani z výpovědi svědkyně Ing. M[redacted] K[redacted] nelze zjistit okamžik vzniku škodné události, tedy poškození zemědělských pozemků, polních plodin, není možné učinit relevantní závěr, že právní předchůdkyně žalobkyně nárok na náhradu škody způsobené zvěří učinila ve lhůtě 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla.
54. Pokud žalobkyně k této otázce, stejně jako její právní předchůdkyně, navrhovala též výslech jednatelem žalobkyně Ing. M[redacted] K[redacted] a Ing. J[redacted] D[redacted], tak tady lze jenom konstatovat, že tito by byli vyslechnuti jako účastníci řízení, avšak oni sami nikdy v podané žalobě ani v průběhu řízení netvrdili, že v minulosti na dotčených lokalitách [redacted], [redacted] a [redacted] kontrolu prováděli a že by to byli právě oni, kteří by byli schopni se vyjádřit k okamžiku vzniku

škodné události, tedy k okamžiku, kdy k poškození plodin právní předchůdkyně žalobkyně skutečně došlo.

55. Z tohoto pohledu, pokud soud prvního stupně tyto jednatele žalobkyně jako účastníky řízení nevyslychal, rozhodně nepochybil, neboť z hlediska zjištění relevantních okolností pro rozhodnutí ohledně toho, zda právní předchůdkyně dodržela 20 denní prekluzivní lhůtu zakotvenou v ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., tito jednatele žalobkyně nemohli ničeho uvést.
56. Jestliže tedy v tomto soudním řízení, i po provedeném dokazování, existuje jedna zásadní neznámá, a to okamžik vzniku škody na polních plodinách právní předchůdkyně žalobkyně, pšenici ozimé a řepce ozimé, nemůže být prokázáno, že tato právní předchůdkyně nárok na náhradu škody způsobené zvěří u žalované jako uživatele honitby uplatnila svým dopisem ze dne 15. 10. 2018, téhož dne jí zasláným, včas.
57. Neprokázala-li žalobkyně přes poučení, které se jí soudem dostalo, vznik škodní události, což samozřejmě nemusí být jeden konkrétní den ale určitý interval prostřednictvím jí navržených důkazů (doklady od zakoupených prostředků na odpuzování zvěře nejsou způsobilé okamžik vzniku škodné události prokázat), tak žalobkyně v tomto řízení nemůže být úspěšná.
58. Pro úplnost pak odvolací soud poukazuje i na to, co uvedeno výše, a tedy na to, že právní předchůdkyně žalobkyně nedodržela ani zákonnou lhůtu uvedenou v ustanovení § 55 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., v platném znění, v případě škody způsobené zvěří na pšenici ozimé na DPB 1301 v katastrálním území [REDAKCE], na poli označeném jako [REDAKCE], když ve svém nároku na náhradu škody ze dne 29. 8. 2019, kterým svůj nárok v souladu se zákonem vyčíslila, jako poškozené pole [REDAKCE] neuvedla, resp. toto pole uvedla tak, že na něm žádná škoda nevznikla. Ve znaleckém posudku znalce Ing. Jiřího Kožmína ze dne 8. 12. 2019 je přitom výslovně tento DPB 1301 jako poškozená plocha uveden, přitom ztráta z této plochy je zde vyčíslena částkou 81 531 Kč a škoda v tomto řízení požadována.
59. S poukazem na výše uvedené tak odvolací soud považuje rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým žalobu zcela zamítl, za věcně správné.
60. Nepochybil-li soud prvního stupně ani ve výroku o náhradě nákladů mezi účastníky (zde odvolací soud odkazuje na podrobné odůvodnění tohoto výroku v napadeném rozsudku), tak odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v jeho věcně správných výrocích I. a II. jako celek potvrdil (§ 219 o. s. ř.), jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
61. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., když v odvolacím řízení úspěšná žalovaná má právo na náhradu nákladů v této fázi řízení jí vzniklých.
62. Žalované přiznaná náhrada nákladů odvolacího řízení představuje náklady jejího právního zastoupení, sestávající ze dvou úkonů právní služby (sepis vyjádření k odvolání, účast na jednání u odvolacího soudu) po 8 900 Kč dle § 11 odst. 1 písm. k), g) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, dvou režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 1, 4 této vyhlášky a náhrady za promeškaný čas za šest půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhlášky. Podle § 137 odst. 1, 3 o. s. ř. a § 151 odst. 2 věty druhé o. s. ř. patří k nákladům řízení též náhrada za daň z přidané hodnoty z odměny za zastupování a z náhrad, kterou je povinen advokát odvést dle zvláštního předpisu, a to ve výši 21 % (§ 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., v platném znění).
63. Celkem přiznanou náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 22 990 Kč uložil odvolací soud žalobkyni zaplatit žalované v obecné pariční lhůtě tří dnů (§ 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.) k rukám advokáta žalované (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Rakovníku, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená splněna dobrovolně a v určené lhůtě, lze se jejího plnění domoci návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekucním návrhem.

Praha 11. ledna 2022

JUDr. Oto Kubeš v. r.
předseda senátu